

dag. Ministeren kan fastsætte særlige bestemmelser om udarbejdelse af den første statut efter denne lov.

§ 96. Undervisningsministeren kan fastsætte overgangsbestemmelser, hvorved gæl-

dende bestemmelser midlertidigt fraviges.

§ 97. Ved lovens ikrafttrædelse ophæves lov nr. 362 af 13. juni 1973 om styrelsen af højere uddannelsesinstitutioner, som ændret ved lov nr. 328 af 10. juni 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

I. Indledende bemærkninger.

Et flertal i Folketinget gav i maj 1976 udtryk for, at styrelsesloven ikke fungerede tilfredsstillende. Venstre, det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti mener ikke, at dette forhold har ændret sig i det forløbne år. Der er fortsat et behov for at ændre kompetencefordelingen mellem organerne og styrke »fagkyndigheden«.

Tre af de fire forslagsstillende partier har medansvar for, at det den 25. maj 1976 blev besluttet at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg, hvis opgave det var bl. a. at vurdere den gældende styrelseslov og komme med forslag til ændringer af denne.

Udvalget fik følgende sammensætning:

Prof., dr. jur. Bent Christensen (formand), Københavns universitet,
Rektor, studieleder Sv. Caspersen, Ålborg universitetscenter,
Rektor, prof., dr. phil. Morten Lange, Københavns universitet,
Rektor, prof., dr. phil. Flemming Woldbye, Danmarks tekniske højskole,

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at udvalget har udført et værdifuldt arbejde, som med de ændringsforslag, der er stillet af et mindretal (Flemming Woldbye), ligger tæt på de ønsker, forslagsstillerne nærer vedrørende en kommende styrelseslov-revision.

Udvalgets forslag med Flemming Woldbyes ændringer er derfor identisk med nærværende forslag.

Forslagsstillerne betragter imidlertid ikke »Flemming Woldbye-modellen« som ideel i alle henseender, men betragter forslaget som et velegnet udgangspunkt for forhandlinger med henblik på en snarlig revision af loven.

Således kan modellen for forholdet mellem institutråd og institutbestyrelse formentlig anvendes andre steder i systemet, hvorved der i højere grad kan foretages en opdeling i veldefinerede beslutningsområder med deraf følgende besparelser i mødetidsforbruget. Endvidere er forslagsstillerne tilbøjelige til at mene, at princippet om direkte

valg bør gennemføres både på institutionsniveau (konsistorium), fakultets- og fagråds-niveau samt på basisniveau (studienævn og institutråd).

Endelig ønsker forslagsstillerne at styrke aftagernes mulighed for indflydelse på udarbejdelse af studieplaner m. v. og ser censorkorpsets inddragelse i dette arbejde som mulig løsning.

II. Almindelige bemærkninger.

1. Lovforslagets opbygning.

Dette lovforslags opbygning afviger meget fra den gældende styrelseslov. Valget af netop denne form for lovtekst skyldes især disse to betragtninger:

Styrelsesloven anvendes af et stort antal mennesker, der er uvant med at læse og bruge lovtekster. Det er derfor væsentligt, at lovteksten er overskuelig, klar og nogenlunde let at læse.

Styrelsesloven skal anvendes på meget forskelligartede uddannelsesinstitutioner. Det er derfor uundgåeligt, at de særlige regler, der fastsættes i de enkelte uddannelsesinstitutioners statutter, vil udvise betydelige variationer. Både under udarbejdelsen af de enkelte statutter og ved disses anvendelse i praksis vil det imidlertid være en fordel, at det normale og grundlæggende system er klart og overskueligt stillet op.

Resultatet er blevet en ret lang og systematiseret lovtekst. Lovforslaget er delt i 13 kapitler. Kapitel 1 og 2 omfatter en indledning om lovens område, institutionernes formål og undervisningsministerens beføjelser på området. Kapitel 12 og 13 indeholder nogle afsluttende særbestemmelser om legater og om tilskud til studenterorganisationer samt regler om ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser. De egentlige styrelsesregler findes i de mellem-liggende kapitler 3-11.

Styrelsesreglerne heri bygger på det styringsapparat, der er traditionel for universiteterne, og som også ligger til grund for den gældende styrelseslov. Grundtrækkene er følgende:

Styrelsen foregår normalt på 3 niveauer: et, der omfatter hele institutionen, et mellemniveau - i overensstemmelse med traditionen kaldet fakultets-